

v čl. XXVIII, XXXI, XXXII a XXXIII poskytuje autonomním korporacím jako podnikatelům takových drah výhody, kterých nejsou účastni jiní — soukromí — podnikatelé. Ve zprávě železničního výboru, podané k osnově zákona (č. 779 příloh k sten. protokolu posl. sněmovny, XX. sezení 1910) se praví, že »autonomním korporacím, které sledující dnešní sociálně-hospodářské názory, berou na sebe risiko a břemena všeužitečného železničního provozu, žádoucího ve veř. zájmu, mají být ponechány i eventuální užitky z toho v onom rozsahu, který ony samy jako současní zástupci obyvatelstva, dráhy používajícího, pokládají za přiměřený«. Tím je v souvislosti s cit. předpisy zákona č. 149/1910 ř. z. jasně projevena tendence, že se uznává, že autonomní korporace, tedy i obce, podnikající stavbu a provoz drobných drah, jednají na prospěch zájmů všeobecnosti, a tím tedy plní veřejný úkol jim svěřený. Pak ovšem jim přísluší osvobození od kolků a poplatků podle saz. pol. 44/75 b) popl. zák.

V důsledku toho je obec také ve smyslu § 9 A vl. nař. č. 254/26 osvobozena od dávky za úřední úkony za udělení stavebního povolení ohledně zřízení, resp. rozšíření elektrické pouliční dráhy v trati Školní náměstí—Klíše. Bylo tedy nař. rozhodnutí, kterým dávka byla předepsána, zrušiti pro nezákonnost, aniž se nss musel zabývat ještě další námitkou stížnosti, že obci příslušelo osvobození z důvodu, že listiny a spisy spojené se zřízením a rozšířením místní dráhy jsou dle zák. č. 149/1910 ř. z. osvobozeny od kolků a poplatků.*)

Č. 9001.

Řízení správní. — Policejní právo trestní: * Předpis o omezení instančního postupu, stanovený v čl. 8 odst. 1 zák. č. 125/27, platí také pro trestní řízení policejní, provedené za účinnosti tohoto zákona.

(Nález ze dne 21. ledna 1931 č. 621).

Prejudikatura: Boh. A CCCXCII/30.

Věc: Eduard St. v Lipt. Sv. Mikuláši proti zemskému úřadu v Bratislavě o přestupek noční práce a rušení úředního jednání.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lovo z nálezů okresního úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši z 24. července 1928, kterým byl st-l uznán vinným: a) přestupku oběžníku č. XIV. min. soc.

*) Obdobně bylo rozhodnuto též nálezy z 21. ledna 1931 č. 26.856/28, 26.858/28, 26.860/28 a 13.930/29 o stížnostech téže obce do rozhodnutí min. žel. stran předpisu dávky za projednání návrhu na rozšíření odstavných kolejí, za projednání návrhu na výstavbu 2. koleje, za povolení přípravných prací technických pro prodloužení trati a za schválení detailního projektu nové trati obecních pouličních drah elektrických.

péče z 30. srpna 1921 č. 2650 G, jehož se dopustil tím, že ve své pekařské dílně od 24. do 4. hodiny, tedy v době noční, zaměstnával své zaměstnance Eugena K. a Františka H. při výrobě pečiva a b) přestupku čl. 10 zák. č. 125/27, jehož se dopustil tím, že rušil jednání v úřední místnosti okr. úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši před politickým okresním soudcem, ačkoli byl napomenut; st-1 byl odsouzen podle § 13 zák. č. 91/18 a ve smyslu čl. 10. zák. č. 125/27 k peněžité pokutě 300 a 2.000 Kč; v případě nedobytnosti k uzavření na 5 a 15 dní.

Zkoumaje k podané stížnosti toto rozhodnutí, dospěl nss předem k názoru, že splněna je podmínka jeho vlastní kompetence, stanovená v § 5 zák. o ss. Nař. rozhodnutí bylo vydáno za účinnosti zák. o organizaci politické správy ze 14. července 1927 č. 125 Sb. (na Slov. od 1. července 1928), jenž v čl. 8 omezil instanční postup na 2 stolice. Čl. 10 odst. 7 praví sice, že trestní řízení správní se upraví zákonem a dalo by se tedy souditi, že se cit. ustanovení čl. 8 na řízení trestní nevztahuje, avšak přes to dlužno cit. předpis čl. 8 považovati za ustanovení všeobecné, platné pro úřady politické jak ve věcech mimotrestních, tak i trestně policejních. To vychází jednak z povahy zák. č. 125/27, jenž je zákonem organizačním, upravujícím organizaci politických úřadů ve všech oborech do jejich pravomoci spadajících, jednak z toho, že podle čl. 13 platí předchozí ustanovení o politických úřadech též pro státní úřady policejní v zemích jejich působnosti, tedy zřejmě v prvé řadě v mezích jejich pravomoci policejně-trestní, a konečně i z toho, že i tyto předchozí články, zejména čl. 11 upravují výslovně některé otázky, týkající se trestního řízení před úřady politickými, neponechávající úpravu jich zvláštnímu zákonu, jenž má podle čl. 10 odst. 7 teprve býti vydán.

Proto mohl nss přikročiti ke zkoumání podané stížnosti. V tom směru uvažoval takto: — — — —

č. 9002.

Dávky za úřední úkony. — Občanství státní: *
Udělení čl. státního občanství, na něž poskytuje straně zákon právní nárok, může býti podle 2. odst. § 2 zák. o dávkách za úřední úkony ve věcech správních č. 53/25 jako prostý úřední úkon podrobena sazbě jen do 5.000 Kč.

(Nález ze dne 22. ledna 1931 č. 441).

Prejudikatura: Boh. A 7653/28, 7574/28.

Věc: Ferdinand F. v Bratislavě (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu vnitra o dávku za udělení státního občanství a o přiznání odkladného účinku stížnosti k nss.

Výrok: Nař. rozhodnutí ze 14. července 1929, pokud jím byla st-li za udělení státního občanství vyměřena vyšší dávka než 5.000 Kč, zrušuje se pro nezákonnost; stížnost do rozhodnutí ze 17. října 1929 zamítá se jako bezdůvodná.